

„EDINOST“
 izhaja dvakrat na teden, vsake srede
 in sobote ob 8. uri zjutraj.
 „Edinost“ stane:
 za vsa leta f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
 za 1/2 leta „3.—; „ „ „ 4.50
 za 1/4 leta „1.50; „ „ „ 2.25
 „Novičar“ jem:
 za vsa leta f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
 za 1/2 leta „3.50; „ „ „ 5.—
 za 1/4 leta „1.75; „ „ „ 2.50
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka v Trstu po 3. nvd.,
 v Gorici in v Ajdovščini po 3. nvd.,
 „NOVIČAR“ po 3. nvd.

EDINOST

Oglasi se računajo po 3 nvd. vrstice v
 petito; za naslove s debelimi črkami
 se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo
 navadnih vrstic.

Poslana, osmrtnica in javne za-
 hvala, domači oglasi itd. se računajo
 po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
 Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora
 biti frankovano, ker nefrankovana se ne
 sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spro-
 jema upravništvo Piazza Caserma 2.
 Odprte reklamacije se prosto poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je modri.“

Državni proračun in slovenske šole v Trstu.

Ako se človek osre na sedanje raz-
 mere slovenskega naroda v Trstu in okolici
 ter pomisli na odnošaje, v kojih živi, mora
 se zaista čuditi, da je navzlic zapostav-
 ljanju in zatiranju od strani nadvladajoče
 večine isti še živ in zaveden svojega
 rodu. Navalic oviram, ki se nam povsod
 stavljajo na pot, vendar še živimo poma-
 gajoč si sami. Ni ga mesta na Slovenskem,
 kjer bi bivalo vkupe toliko prebivalcev
 slovenske narodnosti, kakor uprav tukaj.
 Doim biva v Ljubljani samo okolu 25.000
 Slovencev, nahaja se jih v tržaškem mestu
 samem brez dvojbe nad 20.000, a v oko-
 licah, ki obkrožuje mesto, družih 25.000.
 To velikansko število naših sorojakov po
 pravici bode v oči lahonsko stranko, ka-
 tera bi hotela, da postane Trst kar čez
 noč laško mesto.

Vsi ti prebivalci slovenske krvi do-
 prinašajo državi in občini davke in pri-
 stojbine, vrše svoje državne, deželne in
 meščanske dolžnosti, vsi ti so svedčine do-
 mačini ali vsaj bratje iz sosednjih avstrijs-
 kih pokrajin ter so in se čutijo prave
 Avstrijce. Pa vsaj je patrijotizem uprav
 prirojen našemu ljudstvu.

Ta narod toraj biva v Trstu ter ima
 po večini tudi tu domovinsko pravico, ka-
 tero mu nikdo ne more odrekati; država
 ga tudi pripozna ter smatra naš slovenski
 jezik za deželni jezik; celo občina je pri-
 siljena nas spoznati, kajti mestni statistični
 urad našel nas je pri sadnjem štetju
 preko 30.000 navalic okolnosti, da so nebroj
 Slovencev in Slovenk potisnili mej Laha
 Da se je ljudsko štetje vršilo pravilno,
 našli bi nas bili nad 40.000.

PODLISTEK.

Tri povesti brez naslova.

Hrvatski pisal Ksaverij Šandor-Gjalaki.

Prva povest.

(1848—1855)

(Dalje.)

V tem navdušenju vihteli so rudeče
 čepice, objemali so se in ljubili. Ko jim
 je še naznanil stari župnik, da so položili
 na oltar domovine vse premoženje stare
 cerkvice, namreč dragoceno podobo —
 tedaj je oni isti mladi tolski kapelan, ki
 je popred govoril, izvlekel iz žepa ves
 svoj denar, in vso zlatenino in srebrnino,
 ki jo je imel pri sebi — ter podaril v
 isti namen.

V tem so ga posnemali vsi pričujoči.
 Vsak je položil, kar je le imel. Obrazi so
 jim plamteli od oduševljenja in besede so
 od velike ginjenosti izgovarjali jokajoče.

Dragoslavič je menil sedaj, da ga ne
 bodo več pregovarjali ter jo je popihal
 zopet h košu in pospraviljal okolu čebrov.

Tega niso zapazili drugi, kajti vsi so
 se držali okolu kapelana in hitali svoje
 milodare predenj, župnik pa največ. Na-
 posled se spomni tudi podobe v cerkvi ter
 reče, da prinese tudi to hipoma.

— Naj bode v tem svečanem trontku
 z nami in poleg nas tudi mati Božja! —
 spregovori župnik ter jo obrne proti cer-
 kvenim vratam. Njega so sledili vsi, razun
 kmetov, ki so ostali zunaj ter vse to opa-

Vse to je istina, a res je tudi, da
 uprav teh 20.000 mestnih Slovencev nima
 dosedaj niti jedne prepotrebne
 osnovne ljudske šole, dočim za
 okoličanske Slovence magistrat nekoliko,
 a mačehevski skrbi ter jim milostno na-
 klanja nekoliko pouka v slovenščini. A
 bati se je, da v spodnji okolici laščina
 sčasoma popolnoma izpodrine slovenski
 materini jezik, za kar se od nasprotne
 strani deluje na vse kriplice.

Že mnogokrat so se slovenski stariši
 obrnili na mestni in deželni šolski svet s
 prošnjo, da se jim ustanovi slovenska
 ljudska šola, kamor bi mogli pošiljati svojo
 deca, da bi si pridobila za življenje po-
 trebnih znanosti. Zastoj se je dosedaj
 kazalo na štirirazredno zasebno slovensko
 šolo „Družbe sv. Cirila in Metoda“ pri
 sv. Jakobu, koja je otrok prepolna. De-
 želni šolski svet je tirjal od mestnega, da
 stvar prouči ter potrebne ukrene, a po-
 slednji je kar prešel na dnevnem redi preko
 predloga in zahteve prvega. Z družimi be-
 sedami: jasno je iz vseh dosedanjih
 prošelj, da niti vlada niti občina
 ne misliti odpraviti te vnebo-
 vpajoče krivice ter svračati eno na
 drugo skrb za ustanovo slovenskih šol.

Kaj pa naši poslanci? Oni govoré, in
 se potezajo za slovenske šole v Trstu, in
 vlada jim tudi kaj radodarno — obeča.
 Pri tem pa si misli slavna vlada, da bi
 bilo preveč: obečati in dati; zato jim pridno
 obeča, ne dá jim pa ne ničesar. In zato
 morajo naši poslanci kar odločno tirjati
 od vlade, ne milosti, ampak da izpolni na-
 rodu slovenskemu pravice, zajamčene mu
 v ustavi.

Ravnokar je finančni minister predložil
 državnemu zboru proračun za prihodnje

sovali tihoma, ker niso razumeli, kaj ven-
 dar hoče „gospóda“, in slednjí so bili že
 v strahu, kaj na vse to poreče mati Božja!

V temni in nizki cerkvi je v posa-
 mičnih ozkih obokih skozi zamazana ozka
 okna posevala solnčna svetloba, zgublajoča
 se po zidovju in tleh. V svitlih pasovih,
 vsipajočih se skozi razsvetljena okna, vrtele
 so v večnem nemiru mirijade prašnih ato-
 mov uprav tako, kakor nebeska telesa po
 svemiru. Človeški koraki so glasno odmo-
 vali v praznem prostoru.

Župnik se je napotil naravnost proti
 podobi, ki je visela na postranskem zidu.
 Solnce jo je razsvetljevalo ravno in se je
 dozdevalo, kakor da so oživele barve na
 tem umotvorn. Lesen svetnik, ki je bil
 nameščen zraven nje, se je tudi ves svetlil
 v rudeči svetlobi in ko je na njega jedino
 še celom prstu zablščal vesel solnčni tra-
 ček, videti je bilo, kakor da se je prst
 premaknil, hoteč nagroziti se.

Baldašević se je stresel. No, nasmeh-
 nil se je sam pri sebi in odločno je snel
 podobo s zida. Pritisnivši podobo k sebi
 spregovori tihoma: „V imenu Boga Oca
 i Sina i Duha svetoga amen.“ — Na to
 so ga obkročili vsi, da si ogledajo podobo,
 a on jo je del pod pazduho pozvavši jih,
 naj gredo iz cerkve. Prišedši pred cerkev
 je del podobo na kup ostalih milodarov.
 Nekako zmešan je bil. Začuden kmetski
 obrazi so ga jezili. Radi tega mu je bilo
 ravno prav, ko je zapazil zopet Dragosla-
 viča, katerega je vnovič pričel nagovarjati

leto. Troški za naučno upravo so se za
 prihodnje leto proračunili nekoliko višje
 ter se je mej drugim proračunil tudi
 trošek za zgradnjo nove državne
 ljudske šole v Trstu. Glasilo tr-
 žaških progressovcev od minole srede se
 tudi spominja državnega proračuna ter išče
 v njem, kaj je pad osrednja vlada name-
 nila ukreniti prihodnje leto v prosep
 Trsta. Nobena želja se ubozemu „Indipen-
 denteju“ ni izpolnila razun dveh, katerih
 se je pa po pravici — bal; namreč: po-
 množenje tržaške policije in ustanovljenje
 tuje — nemške šole. „Indipendente“ si je
 namreč mislil, da slav. vlada že prihodnje
 leto odpre laško univerzo, po kateri neki
 hlepi onih par laških akademikov, katerim
 smrdi iti v nemški Gradec na tamošnje
 vseučilišče. Seveda: tukaj bi se gibali pro-
 steje mej svojimi laškimi sorojaki. Tudi
 pomnožitev redarstva je za „Indipenden-
 tovo“ stranko pravi „baubau“, kajti bojé
 se policije kakor hudič križa. Lahom je
 Steinbachov „exposé“ prinesel — dolg nos.

Kaj pa nam Slovincem? Morda je
 slavna vlada vendar-le uvidela potrebo
 slovenskih šol v Trstu ter nameruje tukaj
 ustanoviti državno slovensko šolo? Da
 bi to ne bile le sladke sanje, ampak res-
 nica, kako veseli bi bili te novice one sto-
 tina slovenskih roditeljev, kateri moledujejo
 že toliko časa za prepotrebne slovenske
 šole. Koliko hvalo bi pad vedeli našim
 poslancem, da so nam priborili iste!

Ali ne udajamo se sladkim upom!
 Slovenec nima srede . . . on mora le
 trpeti krivico, ki mu prihaja od zgoraj.

Sedanje nemške državne ljud-
 ske šole v Trstu so res prenapolnjene.
 Naši slovenski otroci tišče vanje za to, ker
 bi se sicer pollaščili na mestnih šolah.

in navduševati za sveto stvar — no brez-
 vpešno, kajti ta človek je bil že popol-
 noma obupal.

V tem, ko se je Baldašević ogledoval
 na vse strani, prišli sti gospa sodčeva in
 z njo Dragoslavičeva hči Magdica.

Sodnikova je stopala polagoma proti
 lipi, imela je kakih petintrideset let, in je
 bila skoraj prepolnega telesa, no vendar
 še zmiraj milobna in sveža v obrazu. Od
 daleč že mahala je z solnčnikom zbranim v
 pozdavi. Tudi ona je bila oblečena v surko
 iz finega plavega blaga, obšito z srebrom.
 Vse društvo — razun kmetov — pohitelo
 jima je nasproti. Magdica je spoštljivo
 stopala za gospo. Bila je nizke postave
 ter nenavadno nežna in fina v vsem svo-
 jem kretanju, z jedno besedo: bila je
 dražestna v svoji ukupnosti.

Poleg vse svoje nežnosti bila je vendar
 radostna; obraza je bila dolgastega rude-
 čega in zdravega, raz kateri je zrlo par
 zamišljenih občutljivih očij. Imela je oni
 sanjavi in dolgotrajni pogled, ki se rad
 zgublja v daljavi. Gospa Lackovičeva jo je
 držala pri krstu, radi česar je dekletu pre-
 bilo največ časa na nje poststvu Andra-
 ševcu, oddaljenem kakih deset minut od
 cerkve. Tukaj je dekletu imelo priložnost
 prisvojiti se več omike, kakor pa pri svojih
 stariših, ki sta bila navadnega kmetskoga
 plemenitaškega rodu. Tako se je privadila
 navadam omkancev ter se navzela njih
 misli, kajti k Lackoviču ni zahajala samo
 sosedna inteligencija, ampak je bil prijatelj

Ubogi Slovenci: z jedne strani se izogi-
 bljejo pollašcanju, na drugi strani pa jim
 preti ponemčevanje. Mi naj bi pomagali
 graditi podlago nemškemu mostu do sinje
 Adrije!

Če se torej Lahi po isreku „Indi-
 pendenteja“ ne morejo veseliti obetov za
 prihodnje leto, morajo se Slovenci kar
 jokati nad proračunom za leto 1894, kate-
 rega odobre gotovo, kakor druge krati,
 tudi naši državni poslanci. In tako poma-
 gamo mi sami se svojimi glasovi, da nem-
 štvu napreduje, a slovenstvo nasaduje.
 Slovenskim poslancem ne bode lahko opravi-
 čiti svoje postopanje pred volilci. Uprav sedaj
 bi bil najugodnejši čas, da se odločno pote-
 gnejo za slovenske šole v Trstu ter ne
 odobré državi nobenega troška za osnovo
 vsakoršne šole v Trstu, ako se prej ne
 ugoti Slovincem v tej nujni zadevi. Bog
 ne daj, da bi nemirna peščica Italijanov
 poprej dobila svojo univerzo, predno se
 20.000 tržaškim Slovincem ustanovi osnov-
 na slovenska šola! Caveatis igitur.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Poslanska zbornica. Preobli-
 lica gradiva nam ni dopuščala, da bi bili
 v poslednji številki podrobneje omenjali
 1. seje poslanske zbornice. Zamujeno mo-
 ramo popolniti danes. V omenjeni seji je
 gospod minister za deželno brambo pred-
 ložil novo deželno bramborsko
 postavo, a ne v olajšanje, ampak v še
 več obremenjenje prebivalstva. Aktivna
 služba pri deželni brambi bode trajala od-
 slej dve leti, (mesto 14 mesecev, kakor

prvim narodnim prebuditeljem. Vraz in
 Bogović, Niemčić in Kukuljevič zahajali so
 v Andraševac. Tudi Gaj je včasih prišel
 k rodoljubnemu plemenitašu v obisk, da
 lepi gospi (po krtstem imenu Veroniki) z
 svojim sijajnim in divnim načinom opiše
 slavo Ilirije v nekdanjosti in bodočnosti.
 Magdica je vse to rada slišala. Liričen
 duh Stanka vraga jo je nežil, melanholijski
 Niemčićeva očarovala, Gajevo navdušenje
 ogrevalo, duhovita in ognjevita duša ele-
 gantnega in ljubeznivega Bogoviča pa go-
 tovo omamljevala, ko jej je uneto in za-
 dostno umljivim poetičkim jezikom dekla-
 moval dubrovniške klasične ali svoje in
 svojih somišljenikov ognjevite pesmi. Tako
 se je dekletica privadila ljubiti svoj narod,
 svojo zemljo in svoj jezik.

— Kaj Vam je, Dragoslavič? vpra-
 šala je svakinja učitelja precej, ko je za-
 pazila njega nemiren in zastrašen obraz.
 Magdica pa, vsa v skrbeh, je pristopila k
 očetu ter tudi ona ponovila vprašanje gos-
 pe sodnikove. V divnih jej temnih očeh
 čitala se je ta čas vsa zvesta ljubezen, ki
 jo je v srcu nosila za svojega očeta. Omi-
 livala je nekako njegovo medvedsko ne-
 rodnost. Ona je dobro občutila premoč
 svojega uma in uprav to jo je sililo, da
 ga je še bolj častila in ljubila.

— Ljubim roki — ponižno zahvalju-
 jem njihovi milosti — ni nič, — hm, gos-
 póda menije le — hm —, godrnjal
 je gledajoč v tla pred seboj. Hčere svoje
 niti zapazil ni. (Dalje prib.)

do sedaj), neaktivna pa 10 let. Ako pomislimo, da kmetje in poljedelci vedno bolj težijo radi pomanjkanja delavnih močij, vidimo takoj, da ta najnovejša naredba pomenja novo obremenjenje. Znameniti sti tudi nastopni določbi nove postave: da se navadne vaje, ki trajajo po četiri tedne, smejo raztegniti na pet tednov, in pa da odsej ne bode treba voditi še le poprašati parlament, ako bode hotela porabljeni brambovce izven mej v državnem zboru zastopanih kraljestev in dežel.

Pri razpravi o izjemnem stanju na Češkem je izborni govoril poslanec Eym. Obrnil se je prepričevalnimi besedami do vlade, do levičarjev in Poljakov. Ministerskega predsednika je apostrofiral, da naj konec stori posilnemu vladanju; levičarje je pozivljaj, da naj nikar ne podpirajo političnega proganjanja, slednjé je Poljakom polagal na srce, da naj se spominjajo trpljenja svojega lastnega naroda in naj ne pritrde izjemnemu stanju, pod katerim so nekdanj trpeli oni sami. Uprav ganljivo pa je govoril do veleposestnikov. Slikal jim je v živih bojah gotovo političko smrt, ako pretržejo vse zveze z narodom. Utis Eimovega govora je bil velikansk, kar pripoznavajo vsi dunajski listi brez izjeme.

Jako srečne strune je ubral tudi poslanec Biankini. Spominjal je zbornico, da se je istotako, kakor sedaj na Češkem, nekdanj postopalo v Italiji in na Madjarskem. In kaj so dosegli? Laške provincije smo izgubili, na Madjarskem smo se morali sramotno udati. Grof Taaffe da ne pozna duha sedanjega časa, ker meni, da more iz izrednimi sredstvi umoriti dušo narodov.

Znamenit je bil tudi govor antisemitskega poslanca dr. Luegerja, ki je žgočim sarkazmom in bodečimi dovtipi ožigosal piškavi liberalizem nemških liberalcev. Dr. Lueger je tako pristno slikal te liberalce, da so kar divjali mej njegovim govorom. Naše čitatelje pa bode gotovo najbolj zanimal nastopni odstavek iz Luegerjevega govora: „Jaz poznam tudi razmere v Trstu, v Istri in na Goriskem, ali povedati moram naravnost in očitno, da se tam irudentovci podpirajo, cesarju zvesti Slovenci in Hrvatje pa zatirajo.“

Politično in parlamentarno položjenje se je kar popolnoma prekopicnilo, od kar je grof Taaffe vrgel v zbornico bombo v obliki obče volilne pravice. Levičarji kar besne, Poljaki so nekako ozlovoljeni, druge stranke pa so tako zbegane, da same ne vedo, kaj hočejo. Ako bi smeli verjeti glavnemu glasilu nemških liberalcev, misliti bi morali, da je pretrgana poslednja vez mej njimi in grofom Taaffe-om. Zbog rohnjenja Nemcev jela je tudi javnost že res računati z eventualnostjo, da vlada propade se svojimi izjemnimi naredbami, čemur bi bila neizogibna posledica ta, da vlada razpusti državni zbor in nemudoma razpiše nove volitve. Sedaj nam je zopet prilika dana, da moremo opazovati vse grdo hinavstvo takozvanih liberalcev. Strupenim jezikom svojim napadajo namreč grofa Taaffea, zakaj ni odpravil kurjatnega sistema, to je, zakaj ni odzval privilegijev veleposestvu in trgovskim zbornicam. Mi se nikakor nodedemo identifikovati z načrtom grofa Taaffea, vender pa menimo, da imajo nemški liberalci najmanj pravice, grajati ga. Kajti vprašamo jih po vsej pravici: zakaj niso popred stavili do grofa Taaffea iste zahteve, predno jih je presenetil se svojo volilno reformo? Da so res liberalni, morali bi bili to storiti. Sedaj seveda stavijo take zahteve, a ne v ta namen, da se volilni red zares premeni v liberalnem zmislu, ampak le zato, da mečejo polena pod noge, ker jim je do tega, da ostane sploh vse pri starem. Grof Taaffe sicer noče premeniti dosedanjega sistema, ali hoče vsaj pomnožiti število volilcev. Naravno: tega se boje ti čudni liberalci, za to pa vse njih ropotanje ni družega nego hinav-

stvo, izvirajoče iz grde strankarske sebičnosti.

„Il Piccolo“ brzojavljajo z Dunaja, da je klub Poljakov soglasno sklenil glasovati proti volilni reformi. Ako pade volilna reforma, razpusti vlada državni zbor in razpiše nove volitve na podlagi predloženega načrta, kojega predloži potem novi zbornici v odobrenje. Poslanska zbornica utegne se razpustiti v teku 14 dni.

Eksekutivni odbor mladočeške stranke posvetoval se je dne 15. t. m. o tem, kaj bode treba ukreniti, ako bode razpuščen državni zbor. — 14 sedanjih poslancev je izjavilo, da ne vprejmejo več mandatov. Vodja mladočeške stranke bode bržkone Vašaty. Sklenili so tiskati govore mladočeških poslancev pri razpravi o izjemnem stanju v Budimpešti ali pa v Lipsiji, ker jih bode „Narodni Listy“ objavili samo na kratko. — Mladočeška stranka je osvedočena, da izmed nemške zedinjene levice poslanci velikega posestva in češke trgovinske zbornice o izjemnem stanju sploh ne bodo glasovali; ostali levičarji bodo glasovali proti, istotako Slovenci in dalmatinski Hrvati. Tako mora pasti vladina naredba z večino 200 glasov, Državni zbor bode takoj razpuščen in nove volitve bodo razpisane za decembra meseca.

Socijalno demokratska stranka na Dunaju imela je dne 16. t. m. shod, katerega se je udeležilo do 10 tisoč delavcev. Poročevalec bil je vodja dr. Adler. Med ostalim je rekel, da je Taaffejevo predlogo treba smatrati vsekakor kot početak nove dōbe. Delavski stan pa nikakor ne trpi, da bi 45 veleposestnikov volilo svojega državnega poslanca, v tem, ko na tisoče delavcev nimajo nobenega. Kar pa se je moglo zgoditi v Belgiji, to se more zgoditi tudi v Avstriji. — Ker je nekdo govorniku ugovarjal, nastal je grozen hrup. Ko se je zbor nekoliko pomiril, sklenila se je resolucija, v kateri se odločno protestuje proti privilegijam velikega posestva in trgovinskih zbornic. Pozivljajo se poslanci, da glasuje za dotični predlog Mladočehov, ako bi bil ta zavržen, naj se upirajo vsi složno vladinim preosnovam. Sklenilo se je tudi nastojati energični, da se pridobi spločno, neposredno volilno pravo. Poslanec Pernerstorfer je hvalil Taaffejevo postopanje, razni drugi govorniki pa so povdarjali, da je treba ugonobiti zedinjeno levico.

Na mesto umrlega poslanca Neckera manna volila bode skupina mest in trgov slovenskega Štajerja dne 21. novembra jednega poslanca v deželni zbor. „Slov. politično društvo za Štajersko“ priporoča kot kandidata g. dra. Jurja Hraševca, odvetnika v Celji. Malo je nade sicer, da bi že sedaj zmagal slovenski kandidat, vender pa bode borba zelo huda, ker naši volilci naraščajo od volitve do volitve in je gotovo, da, ako propademo, propademo le za neznatno število glasov. Bodočnost pa je gotovo naša tudi v tej skupini.

Mestni zastop v Pragi sklenil je v svoji seji dne 16. t. m. pritožiti se proti ministerstvem odloku gledé uličnih napisov na upravno sodišče. Ob enem naprosilo se je namestništvo, da podaljša svojo naredbo za odstranjenje samo-čeških napisov do razsodbe upravnega sodišča.

V državnem zboru Ogrskem imeli so te dni hude vihere pri razpravi o odgovorih cesarja v Kisegu in Boros šebesu, zlasti pa pri razpravi o interpelacijah opozicije, zakaj se ni vlada udeležila slavnosti odkritja honvedskega spomenika v Budimu.

Vnanje zadeve.

Čuti je bilo že pogostoma, da se Lev XIII. že kake dve leti bavi se sestavljenjem nekega posebnega veleznamenitega spisa. Listu „Hamburger Corr.“ javljajo

sedaj iz Rima, da dotični spis ni namenjen za javnost, ampak za prihodnjega papeža. Spisu je naslov: „Politična oporoka Leva XIII.“ Rokopis pojasnjuje položaj svete stolice ob smrti Pija IX. ter tolmači postopanje Vatikana glede na velika vprašanja časa in države.

Iz Pariza poroča „Corr. Burreau“, da prideta k slavnostim v čast ruski mornarici v Pariz Velika kneza Vladimir in Sergij.

Navdušenje francoskega naroda ob obisku ruskega brodivja je s kratka neopisno. Dne 16. t. m. je bila v Tulonu „cvetlična slavnost“. Ruski častniki bili so kar posuti s cvetjem; nosili so jih francoski častniki na ramenih po mestu, Francoski mornarji se obratijo z ruskimi in objemajo. Ker obiščejo ruski gostje tudi pariško stolno cerkev „Notre Dame“, odredil je Vatikan, da jih sprejme kneznadškof z vso duhovščino v cerkvi.

Veleznanimivo je, kako piše vatikanski list „Voce della Verità“ o obisku ruskega brodivja. Pravi namreč, da je lojalno pobratimstvo ruskega in francoskega naroda na korist vsemu presvetljenemu svetu. „Moniteur de Rome“ pa prorokuje razpad trojne zveze, menč, da Rusiji in Franciji že sedaj pripada žezlo Evrope. Trojna zveza da je slika strahu, dočim je francosko-ruska zveza predstaviteljica civilizacije, pravega narodovega oduševljenja in odročilne vere.

Italijanska poslanska zbornica odpre se v drugi polovici prihodnjega meseca.

Iz Braziliije prihaja vest, da je o bombardovanju mesta Rio de Janeiro imela vladina vojska mnogo izgub. Mnogo prebivalcev je ubitih. Vladini vojniki niso mogli de Mellovim ladijam napraviti škode, ker imajo samo stare topove. — Vlada je proglasila obsedno stanje do konca decembra meseca.

Različne vesti.

Nj. ces. in kr. Visokost nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este dospel je po svojem popotovanju okolu zemlje dne 14. t. m. v Havre, od koder se je odpeljal v Pariz. Namerjal je ostati v francoski stolnici teden dni v strogem inkognito, toda vsled došlih mu brzojavk ostavil je Pariz že dne 16. t. m. in se odpeljal s orijentnim ekspresnim vlakom na Dunaj.

Župan tržaški dr. Ferdinand Pitteri odpotoval je dne 15. t. m. zvečer na Dunaj, da podviza ministerstvo gledé odgovora na ukrepe mestnega sveta v pokritje deficita po odpravljenju točarine.

Iz državnega zbora. V večerajnji seji se je nadaljevala razprava o izjemnem stanju. Poslanca Pacak in Herold sta dokazovala lojalnost naroda češkega. Pravosodni minister je izjavil, da predloži v odseku ves materijal, da opraviči izjemne naredbe. Te naredbe niso obrbene proti vsemu narodu češkemu, ki je gotovo lojalen. Vlada se je le težkim srcem odločila za te naredbe. — Na adresu levičarjev je rekel gospod minister, da bi bila vlada pričakovala milejše sodbe, potem ko je celih pet let delovala na to, da ugodi „opravičenim zahtevam“ čeških Nemcev. (Radi verjamemo! Op. ur.)

Z Dunaja se nam poroča o večerajnji seji: Posl. Herold je dokazoval, da je bil neki mladenič, ki si je nadel ime Rudolf Rigoletto in ki je pozivljaj mlade ljudi do izgredev, v službi policije. Zaprli so ga sicer večkrat, a vsaki krat zopet izpustili. Sedaj se giblje — rekel je dr. Herold — svobodno po ulicah Praških, mej tem ko sedi toliko družih pod ključem“. Podetki dra. Herolda so provzročili velikansko senzacijo; vsa zbornica je bila kar konsternirana.

Volilni shod bode jutri v Dekanij, okraja Koperskega. Kakor smo že javili zadnjič, poročal bode gosp. državni poslanec dr. Matko Laginja o svojem delo-

vanji. Sodeč po došlih nam poročilih je zanimanje za ta volilni shod obče in je pričakovati obila udeležbe. Gosp. poslanec je določil delavnik za ta shod zato, da se ga more udeležiti tudi prečastita duhovščina.

Dopolnilna volitev v III. okraju. Minola nedolga ostane zabeležena zlatimi črkami v zgodovini volilnih bojev III. okraja. Volilci tega okraja dognali so na sijajen način dokaz o svojem rodoljubju, o svoji zvesti in svoji zvestobi. Nasprotniki naši — očitni in skrivni — delovali so takrat podvojeno silo in podvojeno zvijačo. Mi moramo le obžalovati moža-duhovnika, ki je zopet posodil svoje ime nasprotnikom naroda slovenskega; in obžalovati moramo tiste naše dosedanje pristaše in prvake, ki so se dali ujeti v zvito nastavljen mreže. Nasprotniki so računali tako-le: prejšnji laški kandidat za III. okraj, gosp. Tureck, ima na razpolago kakih 50 gotovih glasov (katere je res dobil tudi pri zadnjih volitvah); kolikor pa treba do večine, potegne na-se ugled veleč. g. Pacorja! Nasklonimo torej Turekove glasove gospodu Pacorju, in zmaga je gotova. To je bil bojni načrt za nedeljno volitev in za izvršenje tega načrta so delovali na vse pretege očitni naši nasprotniki in nekateri drugi vplivni možje, katere smo šteli dosedaj mej prijatelje. Delali so in računali — na gotovo zmago. Ali saračunali so se: vsa ta skrivna rovanja in vse te zavratne mahinacije očitih in skritih naših nasprotnikov razbile so se ob staroznani trdni zvesti in značajnosti volilcev. Minolo nedeljo pokazali so volilci III. okraja, da postavljajo višje sveto naše narodno stvar kakor pa osebna prijateljstva in sovraštva; dokazali so, da jim je ljubše dobro ime kakor pa — prazne obljube. Volilci svetoivanski so nam podali zopet vzgled sijajne narodne discipline — čast in slava jim na tem! Da pa udeležba z naše strani ni bila tako velika kakor pri prejšnjih volitvah, tiči vzrok v tem, da mnogo naših volilcev ni dobilo glasovnice, dočim je italijanska stranka privela na volišče vse do zadnjega. Za naše volilce puščal je namreč magistratni sluga glasovnice po krčmah in žganjarijah, zbog česar je ostal mnogokateri naš volilec golih rok. Le tako se je moglo zgoditi, da je dobil naš kandidat, gosp. Ivan Marija Vatovec, 90 in don Andrea Pacor 56 glasov; 4 glasovi so se razcepili. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je imela progressova stranka nad štirideset agitatorjev.

Ako pa prav pomislimo, se moramo le veseliti vseh teh agitacij in tega spletkarjenja, kajti dala so našim volilcem priliko, da so skazali svojo značajnost in svoje moštvo — v ognju. Tem večja čast za nje!

Po volitvi se je podalo več število volilcev — njim na čelu predsednik pol. društva „Edinost“, g. prof. Mandič — v stanovanje novoizvoljenega g. poslanca, da mu čestitajo na izvolitvi. Gosp. prof. Mandič pozval je g. poslanca, da naj vsikdar obrača vso svojo skrb blaginji in koristi volilcev in pa prospahu narodne stvari. G. Vatovec je obljubil na ta poziv, da hoče zvesto delovati v tem zmislu.

Konečno še jedno besedo do veleč. gosp. Pacorja! Od danes naprej prištevali ga bodedmo očitnim pristašem progressove stranke, kajti dobil je le progressove glasove. Progressova stranka je računala na osebni ugled g. Pacorja; s pomočjo tega gospoda je hotela zrušiti slovensko narodno stranko v najzavednejšem okraju.

Računajmo malo, da vidimo, kako velik je ugled gosp. Pacorja. G. Tureck je pri zadnji volitvi dobil svojih gotovih 56 glasov, in istih 56 gotovih glasov je dobil tudi g. Pacor. Koliko jih je torej postaviti na račun osebnega ugleda gosp. Pacorja? Veleč. gosp. naj si le zračuna na prstih, koliko nam ostane, ako 56 odštejemo od 56? Menda — O. Dvomimo, da bi se g. Pacor veselil na tem računu.

V Voloskem so imeli te dni občinske volitve. Kakor je že tako navada, združili so se Nemei iz Opatije in Lahi v borbi proti Hrvatom. Vender pa je bila zmaga Hrvatom zagotovljena v III. in I. razredu, po takem toraj tudi večina v občinskem zastopu. Ali kaj se zgodi pri skrutinju v III. razredu? Pomečkali in pomečkali so tako, da je iz hrvatske večine nastala nemško-italijanska zmaga. A ta slava bode imela le kratke noge, kajti hrvatska stranka je uročila protest, in ni dvombe, da se uniči pet nasprotnih nezakonitih glasov. Zmaga bode torej vender le naša.

Znamenje odločnosti. Več odličnih tvrdk iz Trpanja v Dalmaciji je izdalo skupno okrožnico do svojih trgovskih dopisnikov, v kateri naznanjajo, da bodo v zmišlu jednoglašenega sklepa vseh reprezentantov trgovskega stanu istega mesta počeni s pričetkom leta 1894 pri dopisovanju rabili izključljivo le hrvatski jezik tako z izdelovalci, kolikor z odjemniki vse avstro-ogrške marmarhije. Nadalje, da se ne bodo ozirali na nikakoršne ponudbe, ako dotični agenti ne bodo umeli dati pojasnil v hrvatskem jeziku. Podpisane tvrdke dajejo na znanje ta sklep vsem onim, koje to zanima, da bodo mogli potrebno ukreniti o pravem času, ako nočejo trpeti škode pri svojih trgovinskih poslih in zvezah s trgovci trpanjskimi.

Prav tako! Zahtevamo le, da spoštujemo naš jezik v prvi vrsti tisti, ki imajo dobiček od nas! Zato pozdravljamo velikim veseljem to najnovjšo znamenje narodne odločnosti. Da bi le vsi narodni krogi hoteli posnemati vrle trgovce trpanjske, pa bi že videli, kako bi nas lepo spoštovali tisti, ki nas sedaj gledajo preko rame!

Mimogredé bode omenjeno, da se je naš „Mattino“ grozno razjaril radi te okrožnice. Dobro mu teknilo! Njegova jeza — naše veselje!

Poslednje vesti. V Parizu so voličastno sprejeli tjakaj došle ruske goste; velikanska množica jih je pozdravljala navdušeno. Ruski poslanik baron Mohrenheim je predstavil ruske častnike predsedniku republike, Carnotu. Poslednji je rekel v daljšem nagovoru, da postajajo vezi, ki vežejo Francijo in Rusijo, vedno tesnejše, ter vzbujajo zaupanje in pomirjenje pri vseh, ki žele miru. — V Parizu je umrl večeraj maršal Mac-Mahon, bivši predsednik francoske republike. — V Rimu so se vršili predvečeraj veliki izgredi. Poznani poslanec Barzilai je govoril v gledališču „Politeama“ zelo ostro proti ministerstvu; mej govorom pa so jeli razsajati anarhisti ter streljati se samokresi. Večeraj zjutraj pa je pogorelo isto gledališče. Najbrže so je sezgali.

Občni zbor „Slovenskega pevskega društva“ se bode vršil prihodnjo nedeljo dne 22. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“. Vspored je nastopni: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo pregledovalcev računov. 5. Posamični predlogi. 6. Volitev novega odbora. Po svršetku vspeveda se bodo vsprejemali novi člani. K obilni udeležbi vabi člani društva

ODBOR.

Politično društvo „Sloga“ v Gorici je imelo dne 11. t. m. svoj občni zbor. Vsprejele so se štiri zelo važne in umestne interpelacije, o katerih spregovorimo drugi teden, ker smo sedaj s prostorom na tesnom.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrali so Ferlugovi gosti 60 nvc. — Ivanovič daroval 25 nvc.

Za sv. Ivansko podružnico Cirila in Metoda nabrali so koj po volitvi zbrani narodnjaki, slaveč blamažo Don Pacorja 10 kron. Živili!

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gosp. J. P. v Barkovljah (pevec stare garde) daroval je v nedeljo 15. t. m. 1 gld. v namen, da postane Barkovljanska župnija pokroviteljica „Družbe sv. Cirila in Metoda“, 1 gld. pa domačemu pevskega društvu „Adrija“.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslalo Sežansko županstvo 100 gld., da se vpiše občina Sežana za pokroviteljico. Istotako je pokroviteljica postala Trnovsko-Ilirska podružnica, ki je po zadnjem izkazu poslala 162 gld. 20 kr. in sicer 100 gld. pokroviteljine in 62 gld. 20 kr. udnine. Dohodek veselice, ki jo je priredila Šišenska podružnica na Kozlerjevem vrtu, ne iznaša 130 kron — kakor smo poročali prejšnjič — ampak 130 gld. Gornjesavinjska posojilnica v Mozirji je darovala 25 gld. Prve krone so darovali na Vranskem: Vesela družba 5 kr., č. g. župnik Balon, g. Terezija Šentak in neimenovana gospa po 2 kr., gg. J. Munda, kapelan, A. Svetina, notar, Šventer, župan, S. Oset, Zdošek, župnik Šentjurski, kapelan Doberšek, Trobej, Droč, gđ. Flaker, gospod Ocvirk, gospa Brinovec, g. Brinovec, g. učitelj Meglič, g. Kolšek, gimn. ravnatelj Lipeš, gospa Šventer, gđ. Ema, Minka in Fani Šentak, g. bogoslovec Kumer, g. Fr. Žgank po 1 kr.; nabral je krone č. g. kapelan Munda. V Velenji so darovali „prve, a ne zadnje krone“: g. Fr. Škubic 5 kr., č. g. Fr. Cizej, č. g. Jak. Krušič, gg. Iv. Kranjec, Iv. Dorán po 2 kr., gg. Frd. Pahor, M. Zakošek po 1 kr.; poslal jih je g. Ivan N. Resman. V Ilirski Bistrici so darovali prve krone poleg zadnjih imenovanih: gosp. Ad. Lichenstern z Dunaja 4 kr., gg. Fr. Dekleva, I. Ličan; L. Doleneo iz Ljubljane po 2 kr., gg. I. Škrjanc, I. Primo, A. Domladiš, I. Prosen, neimenovana in neimenovana po 1 kr.; krone je nabrala gđ. Franica Brinšek. — Na predvečer nove maše č. g. A. Lavrenčiča v Vrhpolji pri Vipavi so zložili tamošnji domoljubi 5 gld. 34 kr.; v Krapinskih Toplicah je daroval za družbo g. Fr. Kuralt, tajnik hrvatsko-slavonskega gospodarskega društva, 10 kr., ki jih je poslal č. g. župnik Podboj; 3 kr. in 12 vin. je darovalo šest Brežkih domoljubov in prvo krono gosp. Micika Košir v Kamni Gorici. — Iskreno se zahvaljuje vsem dobrotnikom in darovalcem prvih kron sklepamo to pot z besedami Velenjskih domoljubov, „da so to prve, a ne zadnje krone“ položene na domovinski žrtvenik za rešitev slovenske dece.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Slovenska trobojnica. Slovenske barve bodejo v oči že ministru, kar nam priča zadnji odlok notranjega ministerstva proti akademskemu društvu „Danica“, katerega osnovo je ministerstvo prepovedalo zato, ker si je kot znamenje društvenikov izbralo slovenske belo-modro-rudeče trakove. Odlok ta je po pravici osupnil vsacega rodoljuba, kajti slovenska trobojnica je vendar pripoznana kot deželna zastava na Kranjskem ter je veljala ter še vedno velja kot zastava vseh Slovencev. A tudi notranji uradni jezik društva je bil povod prepovedi, ker država na nižjem Avstrijskim baje nima vedno na razpolago organov, večih slovensčine. Tako daloč smo že prišli! Kmalu pride čas, ko ministerstvo prepove celó slovenski govoriti po ulicah avstrijske prestolnice ter bode zahtevalo od vsacega tujca, da izkaže svoje znanje v nemščini, predno stopi v avstrijsko prestolnico. Kaj pa naj rečemo mi Slovenci ob mejah? Tu se slovenski trobojnici še slabše godi, ker slavna policija strogo pazi, da nikjer ne plapolajo zastave s slovenskimi barvami. Neko okoličansko društvo je minolo leto prosilo tukajšnje namestništvo za dovoljenje, da razvije v svojih prostorih slovensko trobojnico, a slavno namestništvo je prošnjo odbilo ne navedi vzrokov. Je-li slovenska trobojnica, zajedno kranjska deželna zastava, tudi smuljiva panslavizma, ker se ne sme razobešati? Ako je antipatriotična in politički nevarna, morala bi se prepovedati ne samo ob mejah, ampak tudi na Kranjskem. Če je pa že pripoznana kot deželna zastava na Kranjskem, zakaj je pač prepovedana njena raba drugod? Ako pojde tako naprej, bode dekle, ki nosi belo ruto, modro krilo in rudeč predpasnik,

na svetu panslavizma! Krivica, ki se je zgodila akademskemu društvu „Danica“, zgodila se je vsemu slovenskemu narodu. Upamo, da se vzbude naši tudi najbolj nemarni poslanci, da povzdignijo svoj glas proti enakemu krivičnemu postopanju. Stvar se mora pojasniti, kajti belo-modro-rudeča zastava je tudi naša, namreč Slovencev ob mejah! —

Kedaj je dobra država tržaškim Lahom? pokazala je zadnja seja mestnega sveta. Avstrija je tem gospodom sicer španjska vas in se je spominjajo le tedaj, kadar jo kličejo na pomoč, takrat namreč, kadar jim voda sili v grlo. Enako jih je voda zalotila sedaj. Z novim letom se namreč odvzame tržaški občini takozvana točarina, ki jej je donajala okolu 300.000 gold. čistega dohodka. Z odpravo točarine odpadejo dosledno tudi uradi, ki so jo pobirali, in dotični uradniki izgube svoje službe. Zadnjih je kacic osemdeset — ponajveč laških privadrovcev iz bližnjih laških dežel ali iz blašene Italije. Večina jih je menda takih, koji niso bili sposobni za državno finančno službo. Tem ljudem zmanjka toraj s prihodnjem letom kruha na mestu, kjer so službovali toliko let kot gostje ter jedli kruh, kateri bi po pravici pripadal domačinom. Obrnili so se valed tega na mestni magistrat s prošnjo, da bi jim pri odpovedi službe podelil primerno pokojnino, ali kakšno svoto, ali pa kakšno drugo službo v področju magistratovem.

V zadnji seji mestnega zbora se je dotična prošnja prebrala in glejte čudo: pri tej seji sta se oglasila Cambon in Ravcovich — znana neprijatelj avstrijske države, — s predlogom, naj bi župan izposloval, da država v preskrbi tem ljudem potrebnega kruha. Župan se jima je dobro odrezal rekoč, da ni možno države k temu siliti, ker država sicer odpravi točarino, a je ne prevzame. Smešno je pač postopanje teh laških svetovalcev v Tratu. Vlada je mestnemu magistratu dolga leta priščala predpravico pobiranja točarine, kakoršne pravice ni dovolila nobenemu drugemu mestu v Avstriji. Sedaj pa, ko se je slednjé vendar le odločila odpraviti to krivično doklado — zahtevajo ti, da prevzame še osobje, katero jo je pobiralo ter polnilo občinsko blagajno z nje dohodki. Gospóda je morala prej pomisliti, da država ne ostane s mirom milostna, ter so morali poskrbeti za časa za te svoje ljubljence, ne pa tako težavno vkupe znešeni denar tritati v brezpotrebno širjenje laščine po kočah in uradih!

Članom „Del. podpornega društva“ se naznanja, da se bode dne 2. novembra pri sv. Antonu novem služila sveta maša za dušnico za vse umrle člane.

Potovanje v središče zemlje. Znani norveški učenjak Björnstjerna pričel je po dolgotrajnem premišljevanju in preiskovanju do zaključka, da se Jules-Vernejev roman „Potovanje v središče zemlje“ lahko uresniči — dasi ne v popolni resnici, no vendar po žeknu v grobine vulkana Hekle, kateri je v Islandiji! Björnstjerna napravil je poskuse na licu mesta, katerih nepričakovani vspehi so bili, da se do 2000 m. globine gre v zemljo. Podlaga njegovega preračunjenja bil je jek (eho) samokresnega strela. Učenjak pripravil je tudi že svojega slugo Grossemana, da ga spremlja na tej poti, katera bode trajala 5 dnuj. Gospod in njegov sluga preskrbela sta se tudi že z lestvicami in vrvi, z električnimi žarčnimi svetilnicami, z znanstvenimi pomagili in drugimi rečmi in kot hrano in pilo vzela sta s seboj samo suhara (Zwieback) in dobrega Esterházyjevega konjaka, ker poslednji nasiti kakor tudi ugasi žejo. Pri ustji žekna pritrđita sta naročico, s katero se bode lahko upravljalo, 4000 m. dolgo vrv, drugi konec vrvi pa vzela sta srčna izsledovatelja s seboj, da ga bodeta, vračaje se, uporabljala.

V Idriji še vedno razsaja influenza. Čudno, ko od drugod ni čuti o tej nevarni in zavratni bolezni.

Za Rossettijev spomenik izloženih je v dvorani umetniške zveze 30 uzorcev. Tekmovalci so seveda italijanski umetniki, ker menda domači umetniki ne znajo postaviti spomenika patrijotu Rossettiju!

Novi posojilnici. V Ložu na Notranjskem snujejo posojilnico. — V Trbovljah na Spodnještajerskem se je pa že osnoval tak zavod se sedežem v Hrastniku.

50.000 goldinarjev je glavni dobiček velike inomostske 50 nvc. loterije. Opozarjamo naše čestite čitatelje, da se bode vršilo zrebanje že 26. oktobra.

SVOJI K SVOJIM!

Gostilna „Stoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, nom „Fabris“, priporočila se Slovencev v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno oprsno mleko po 14 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolene) prodaja najboljša kvaška in istorska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejemlje naročila tudi za kofila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni cen: Teran iz Auberja po 42 nvc in najboljša istorska vina po 28 nvc. — Za obila naročila se priporoča Ant. Brovedant. 101-4

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUSTVO vpisana zadruga z omejenim poročtvom v Rojanu pri Tratu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato preskrbljeno

prodajalnice jestvin

(v ulici Bolvedere št. 3)

pristopno zadrugnikom in nezadrugnikom, koji prvi se doleži letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu (poprej Pertolovo)

10 minut oddaljeno od mesta, z obirnimi senčnatim vrtom in dvomi dvoranami, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gostimi in miznimi jedili.

Novi člani

se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtek od 6—7 ure zvečer in ob nedeljah od 9—10 ure predp. 104—22

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Musoheka, v ulici Sargente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v cen. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago so čimopisi v raznih slovenskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Sorli, Cl. kavarnar.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, platenino itd. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep-pa št. 18 polog kavarno „Universo“ priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. — Točijo se izborna vina, in je izvrstna tudi kuhinja. — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

E. Šverljuga, brivec v ulici Stadion št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenege, lončenege in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghoga in Cecilia, toči izvrstno domače iganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštné tiskanine. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo do Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl Via Lazzaretto vecchio št. 12 prodajalnice sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga I. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z velepoštovanjem 52—3 **Matevž Furjan.**

ZOBNI ZDRAVNIK
Dr. S. SAKLER

ordinira od 9-12. in od 2-5.
v hiši št. 2 ulice Fontanone I. nad.
C. kr. dvorna lekarna
Ivana Mizzana
VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniussija, priporočajo se najtopleje in obljubljuje natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom „Delalskega pedernega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnik predpišeta. Za slučajne lekarake potrebe se priporoča
104-9 **Ivan Mizzan.**

Jako zanimivo!!
Zahtevajte zanimivi katalog velenimivih knjig in slik proti vpošiljavi 15 nvč. v poštih znamkah.
Fischer & Co., založništvo,
Amsterdam (Holandija). 10-3

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani
prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kapljice
za želodec
zdavno preverjeno in znano zdravilo s izvrstnim in krepljivim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krčevih v želodcu in zabasanju. — 1 steklen. velja 20 kr, 1/2 tucata 1 glid, 1 tucat 2 glid.
8-6 5 tucetov samo 8 glid.

ESENCE

za brezovladično i nepogrešljivo proizvodnjo vrstnih kakih žestokih piča, finih stolnih likera to specialiteta razpošiljam izvrstnih vrst.
Uz to nudjam octenu esenco, 80% kemički čistu, za proizvodnjo ugodno močnog vinskog plakate prilazem badava. — Jamči se za najbolj uspeh.
Cienik šalje franco: 4

Carl Philipp Pollak,
tvornica specialiteta esence
Prag.
Traži se čestite zastupnike.

Assicurazioni generali.
v Trstu
(društvo je ustanovljeno leta 1831.)
To društvo je raztegnelo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru - zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.
Društvena glavica in reserva dne 31. decembra 1892. f. 49,162 470-81
Premije za poterjati v naslednjih letih f. 25,791 131-60
Glavica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1892 f. 141,876.438-70
Plačana povračila:
a) v letu 1892 f. 8.851.458-69
b) od začetka društva do 31. decembra 1893 f. 253,098.377-58
Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši. 10-12

Gostiina Josipa Katalana v Rojanu, „Pri dvanajestih murvah“, priporoča se slavnemu slovenskemu občinstvu z obilnim obisk. — Točila se bodo samo domača izvrstna vina. 104 2

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 89-104
Prodaja in popravlja ure.

Oddati je takoj elegantno meblirano sobo (na željo tudi s hrano).

Kje? — Poizve se pri upravnistvu „Edinosti“.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Cerne** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghoga). Cl.

Oznanilo.

Podpisano županstvo oddaja v najem za tri leta občinska pašnika planini **Ravnik 800** oralov in **Jerlovše 600** oralov. — Javna dražba vršila se bode dne **5. novembra** t. l. ob 3. uri popol. v občinski pisarni. Natančneje izvé se pri podpisnem.

Županstvo v Vipavi, dne 10. oktobra 1893.
Ivan Može, podžupan.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem dne 15. oktobra t. l. odprl svojo odvetniško pisarno v Postojni (v Kogejevi hiši.)

V Postojni, dne 16. oktobra 1893.
Dr. Dragotin Treo, odvetnik.

DROGERIJA
na debelo in drobno
G. B. ANGELI
TRST
Corso, Piazza delle Legna 1.
Odlikovana tovarna čopičev.
Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelok. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije. Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.
Mineralne vode
iz najbolj znanih vrelcev, kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-17

J. PSERHOOPERJA
Lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“
Kričistilne kroglice, prej imenovane univerzalne kroglice

zaslužijo to ime po vsej pravici, kajti v resnici je mnogo boleznij, pri katerih se te kroglice pokazale avoj izvrstno učinek
Za več desetletij so te kroglice povsod razširjene in malo družin utegne se najti, v katerih bi pogrešali malo zalogo tega izvrstnega sredstva
Vsi zdravniki so priporočali in priporočajo te kroglice kot domače sredstvo, posebno pa proti boleznim po slabi prebavi in zabasanju.
Te kroglice stanejo: 1 škatljica z 15 kroglicami 21 nč., jeden zavitek 6 škatljice 1 glid. 5 nč., pri nefrankovani pošiljavi 1 glid. 10 nč. — Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglic 1 glid. 25 nč., 2 zavitka 2 glid. 30 nč., 3 zavitki 3 glid. 35 nč., 4 zavitki 4 glid. 40 nč., 5 zavitkov 5 glid. 20 nč., 10 zavitkov 9 glid. 20 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).
Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“ in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** v rudečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhofera, 1 posodica 40 nč., prasto posodica 65 nč.
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 nč.
Amerik. mazilo za trganje, 1 posodica 1 glid. 20 nvč., 1 škatljica 50 nč., pošt. prasto 75 nč.
Prah proti potenju nog, pošt. prasto 75 nč.
Balzam za goltanec, 1 stekl. 40 nč., pošt. nino prasto 65 nč.
Življenska esenca (Praške kapljice) 1 steklenica 22 nč.
Angleški balzam, 1 steklenica 50 nč.
Fijakerski prni prašek, 1 škatljica 35 nč., 60 nč., poštnine prasto
Tanokininska pomada J. Pserhofera, pošilja rast las, 1 škatljica 2 glid.
Univerzalni plašter prof. Steudela, 1 posodica 50 nč., pošt. prasto 75 nč.
Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, 1 zavitek 1 glid.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene; in se na zahtevanje točno in v ceno preskrbljajo tudi predmeti, kojih ni v zalogi. — Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštne povzetju. Pri dopošiljavi denarja po poštni nakaznici stane porto dosti manj kakor po povzetju. 12-1

Predzadnji teden! Predzadnji teden! Predzadnji teden!

INOMOSTSKE SREČKE à 50 NVČ.

glavni dobitok **50.000** goldinarjev.

Srečke à 50 nč. priporočajo:

Gius. Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & C., Daniele Levi & C., Girol. Morpurgo, Ig. Neumann, M. Nigris.